

Ocells

*Matar un ésser humà és,
al capdavall,
el menor dels
danys possibles*

Henry James

El vol de l'au és una imatge poètica que atreu i captura l'observador. Mirar cap al cel mentre l'ocell batega les ales amb l'infinít al fons i els núvols introduint un trencament suau a la uni-formitat cromàtica és quelcom que calma l'esperit i ajuda a exercitar el pensament. Si en comptes d'un són dos, cal observar si la causa és el joc amorós que mena a l'aparellament o si, per contra, el vol respon a una caça voraç, amb el repartiment de papers tradicionals de caçador i presa. Existeix la variant de l'esbart, el vol en grup, bé sia de passeig o bé també a la recerca de l'aliment, en molts casos un altre animal. El detall trenca la poesia. No és el mateix el vol de falcies i oronelles, anunciador del bon temps, que el de la gavina sobre el femers o del voltor fent temps mentre l'agonia exhaureix l'últim alè de la víctima de torn. El cinema, una vegada més, en aquest cas a través de **Hitchcock** ens va deixar un llegat que desbarata el sentit oníric atribuït al fet de voletejar. No és només depredador l'ocell. Tots els animals de sang calenta –i també freda– es caracteritzen per l'assetjament als seus semblants. **Manckiewicz**, a tall d'il·lustre exemple, ens deixà també el seu *Brutus* particular, model reproduït al llarg d'altres adaptacions i fins i tot utilitzat a pel·lícules de sèrie negra o de suspens. El món mediàtic d'aquests darrers dies, agafant la referència estatal, ens

ha mostrat un cop més la irracional actuació d'una mare arravatant la vida a les seves criatures.

És la reproducció del monstre de les mil cares possibles. Un tema molt treballat cinematogràficament. Per això mateix, en aquests temps de depredadors i monstres que cavalquen sobre la traïció, hem programat al Centre de Cultura, durant els mesos de gener i febrer, un cicle denominat *70 anys del monstre*, amb cinc produccions que mostren un ventall divers i interessant.

A continuació la immigració serà també protagonista d'un cicle programat en col·laboració amb la Direcció General de Relacions Institucionals del Govern. Cinema i consciència social sobre una qüestió que entre tots hem d'aconseguir que mai no esdevengui un problema. "SA NOSTRA" ha declarat aquest any 2002 any de la immigració i en aquesta ocasió l'escomet sota el pretext cinematogràfic.

La ce de Cela i de *colmena (La)* –digna adaptació al cinema d'una de les principals obres del premi Nobel espanyol– descansa a *Iria Flavia*. Un eixam de ministres decidí marcar grans diferències protocolàries entre ell i **Marsillach**. Ja ho val.